

เทศน์และรับผ้าป่าช่วยชาติ ณ วัดป่าสุทธาวาส สกลนคร

เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๓

พี่น้องชาวพุทธขอให้คิดสักหน่อย

เอะอะก็ มยฺ ภนฺเต มยฺ ภนฺเต คีลตัวเดียวก็ไม่ติดตัว มยฺ ภนฺเต วันยังค่ำ นี่ละ ศาสนามีแต่ปากมีแต่ลมไม่มีการปฏิบัติตัว คนจึงเดือดร้อนวุ่นวายทุกหย่อมหญ้า ไปที่ ไหนมีแต่ มยฺ ภนฺเต มยฺ ภนฺเต คีลข้อเดียวจะติดหัวใจไม่มี มีแต่ มยฺ ภนฺเต เต็มบ้าน เต็มเมือง ไปที่ไหนก็ มยฺ ภนฺเต มยฺ ภนฺเต ไม่ทราบว่ มยฺ ภนฺเต หมายความว่าอย่างไร หลวงตามันแต่ปากแต่เกิดมาแต่เฉย ๆ ไม่รู้ว่า มยฺ ภนฺเต แปลว่าอย่างไร แปลให้ฟังสักหน่อย ชี เอะอะขึ้นมาไม่เรียหวาดแล้วยังไม่ได้เรื่องได้ราวอะไรเลย

นี่ละประเพณีมันเหยียบย่ำทำลายของจริง เหยียบอย่างนี้แหละ ของจริงปฏิบัติ จริงจริง ๆ แล้วไม่เห็นจำเป็นอะไรจะ มยฺ ภนฺเต ทุกบททุกบาททุกวาระทุกก้าวขามีแต่ มยฺ ภนฺเต เต็มบ้านเต็มเมือง เต็มปากผู้ปากคน แต่ศีลธรรมข้อเดียวไม่ติดหัวใจเลย มันเข้ากันได้ไหมล่ะกับที่ว่าเราเป็นชาวพุทธนั้นนะ อันนี้ชีที่มันนำคิดมาก พี่น้องทั้งหลายชาวพุทธขอให้คิดสักหน่อยนะ

เวลานี้มีแต่ศาสนาลมปาก ไม่มีผู้ปฏิบัติตามหลักศาสนาจริง ๆ พอจะได้มรรค ได้ผลมาเป็นความสงบเย็นใจแก่ตัวเองและชาติบ้านเมือง เพราะมีแต่ลมปาก ผู้ทำงาน อยู่ภายในมีแต่ความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหา เป็นพินเป็นไฟเผาไหม้ตลอดเวลา ไม่ว่าจะหญิงชาย ไม่ว่าจะชาติชั้นวรรณะใด ไฟสามกองมันเผาอยู่ทุกหัวใจ ๆ แล้วความสุขจะ เอมมาจากไหน ครั้นระบายออกมาก็มีแต่ มยฺ ภนฺเต ได้เรื่องอะไร น่าคิดอยู่มากนะ นี่ คิดมานานแล้วไม่ได้ธรรมดา คิดจริง ๆ ปฏิบัติ ๆ จริง ๆ หาของจริงอย่างแท้จริงเต็ม หัวใจ เพราะฉะนั้นจึงเอาของจริงที่ปฏิบัติได้รู้ได้เห็นมามาจับดู ของปลอมมันเต็มบ้าน เต็มเมือง

ของจริงจะไม่ปรากฏนะเวลานี้กับคำที่ว่าพุทธศาสนาและชาวพุทธเรา มันมีแต่ ชาวเปรตชาวผีเต็มบ้านเต็มเมือง ความสกปรกโสภณเกิดขึ้นแล้วจะไม่ให้ความเดือด ร้อนเกิดขึ้นได้ยังไง การประพฤติปฏิบัติตัวเองไม่ได้สนใจกับความสะอาดสะอาดอันพอจะ เป็นกุศลผลบุญเข้าสู่ใจเลย มีแต่ความสกปรกโสภณ ไปที่ไหน ๆ เห็นแต่ฟัดสัวมฟัด ถานอยู่เต็มบ้านเต็มเมือง ฟัดของดิบของดีไม่ได้เหอ นี่มองไปไหนเห็นแต่พวกชาว พุทธเราออบโกยเอาแต่สัวมแต่ถานขึ้นมาอวดกัน ๆ ข้าต้อย่างนั้นต้อย่างนี้ ลมปาก

เห็นไหมกิเลสออกตลาดเวลานี้ มีแต่ลมปากนะของดีไม่มี เพราะฉะนั้นไฟมันถึง เผาหมดแหละ ร้อนไปหมดทุกหย่อมหญ้า ไม่พูดกันเฉย ๆ นะ เอาธรรมจับเข้าไป นี่ เอาธรรมจับเข้าไปแล้วดึงออกมาพูดให้ฟังเวลานี้ อะไรจะละเอียดแหลมคมยิ่งกว่าธรรม

ของพระพุทธเจ้า เอามาจับชิลโลกเป็นยังงี้ มันสกปรกขนาดไหนรู้หมด ไม่รู้สอนโลกไม่ได้ พระพุทธเจ้าไม่รู้เรื่องของโลกของสกปรก ชำระของสกปรกไม่ได้ สอนโลกไม่ได้ อันนี้มันไม่ได้เรื่องได้ราวอะไรพวกเรา

ไปที่ไหนก็เหมือนกัน ว่าชาวพุทธ ๆ โอ้ย ออกเหลือเกินนะออกหน้าออกตา มีแต่ชนบประเพณีของกิเลสติดลาด ๆ หลักความจริงของธรรมที่จะออกแทรกกันบ้างไม่ค่อยมีเลยนะ ถ้าว่าขึ้นเวทีก็ไหว้ครูอยู่นั้น จนกระทั่งผู้คอยดูการต่อยกันนี้เพื่อ หินแตกบ้านแตกเรือนไป เพราะเห็นตั้งแต่หนักมวยยกครูไหว้ครูอยู่นั้น ไม่ยอมต่อยกันเลย คนที่ไปดูรอบเวทีก็เลยเบื่อ เอือมระอา หิน เพราะไม่ต่อยกันให้เห็น

นี่ก็เหมือนกันนั่นแหละ ร่ายกันอยู่ทุกแห่งทุกหน ร่ายตั้งแต่เราเป็นชาวพุทธ ๆ ไปที่ไหนมีแต่ มย ภนุเต มย ภนุเต เต็มบ้านเต็มเมือง เรียกว่าไหว้ครูอยู่นั้นแต่ไม่ยอมต่อย ต่อยคือยังงี้ ปฏิบัติให้จริงจังบ้างซี มนุษย์เรามีคุณค่าขนาดไหนถ้าเอาธรรมเข้ามาประดับ ถ้าเอาส้วมเอาถ่านคือความประพฤติชั่วช้าเลวทรามสกปรกโสम्मเข้ามาประดับ ก็มีแต่ชี้แต่ถ่านเต็มตัวเอาความสะอาดมาจากไหน ความสกปรกโสम्मมีอยู่ที่ไหนนั้นละ กองทุกข์อยู่ที่นั่น เวลานี้มันอยู่ที่หัวใจของพี่น้องชาวไทยเรานะ

ความโลภก็เหลือทนเวลานี้ ล้นโลกล้นสงสาร ความโกรธก็เหมือนกัน ความโลภ ความโกรธมาด้วยกัน ราคะตัณหามั่นก็เป็นรากใหญ่มาด้วยกันนั่นแหละ มันถึงสลดสังเวชนะ ขอให้พี่น้องทั้งหลายจำเอาว่าศาสนาแท้เป็นยังงี้ มาดูโลกนี้จนจะดูไม่ได้เลย มันมีแต่ของสกปรกโสम्म สายตาของธรรมดูไม่ได้ แต่กิเลสนั้นก็ล้อมสัตว์โลกให้เป็นบ้ากับมันตลอดเวลา มีแต่ความดิบความดีของกิเลสทั้งนั้น ความดิบความดีของกิเลสปรากฏเป็นผลขึ้นมาแต่ไฟเผาหัวใจ ๆ

ดูซิหัวใจดวงไหนที่พอมีความสงบร่มเย็นบ้างเพราะอรรถเพราะธรรมมีไหม ไม่มี เราอยากจะพูดว่าไม่มี มันออกมาติดลาดประดับห้างร้านต่างหาก สวยงามภายนอก แต่ภายในเป็นพื้นเป็นไฟด้วยกันหมด เพราะไม่มีธรรมเข้าไปชะล้างนะซี มีแต่กิเลสโปะเอา ๆ กังามแต่ภายนอก ๆ แต่ภายในก็ไม่งามนะซี ไปที่ไหนเห็นแต่คนเดือดร้อนวุ่นวายทุกหย่อมหญ้า ที่ไหนมีความสุขบ้างเอามาเล่าให้หลวงตาฟังสักหน่อยนะ ไปที่ไหนมันไม่มี ใครเข้ามาหามีแต่บ่นกองทุกข์ให้ฟัง ๆ กองทุกข์มาจากไหน สาเหตุไม่มีมันเกิดขึ้นได้หรือกองทุกข์ภายในหัวใจคน ถ้าไม่ใช่เรื่องกิเลสสร้างขึ้นเผาหัวใจแล้วระบายกองทุกข์ออกมาเท่านั้น มันจึงมีแต่อย่างนั้นนะ

วันนี้ก็เป็นวันบูรพาจารย์ ระลึกถึงครูบาอาจารย์ นี่ก็จะเป็นเพียงกิริยานิดหน่อยเท่านั้น มันไม่ได้จริงจังในหัวใจของชาวพุทธเรา ถ้าระลึกถึงครูบาอาจารย์ท่านพาดำเนินยังงี้ ยกตัวอย่างสองพระองค์ท่านนี้ หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น เป็นยังงี้ อัฐิของท่าน

กลายเป็นพระธาตุทั้งสองพระองค์เลย อัฐิกลายเป็นพระธาตุคือดีตราแล้ววันนี้คือพระอรหันต์ สะทกสะท้านที่ไหน กิเลสมาก็กองทัพให้มา ยกสามแดนโลกธาตุนี้มา จะทำลายพระอรหันต์ให้เป็นปุถุชนด้นลงไปหามูตรหาคูอยู่ในส้วมในถาน เหมือนพวกเราทั้งหลายที่โงมตีท่าน ไม่ยอมรับความจริงในท่านนี้มีที่ไหน ไม่มีทางทำลายความเป็นเอกของพระพุทธเจ้า ของพระอรหันต์ท่านได้ มีแต่กิเลสมันเห่า เห่าบนฟ้า ฟ้าอยู่ที่ไหน ไม่ทราบ มันก็เห่าไปอย่างนั้นละ

ปากสกปรกมันไม่ยอมรับความจริงนะ ทุกวันนี้มีแต่ของปลอมเต็มบ้านเต็มเมือง ถ้าเป็นของปลอมแล้วเอาวันยังคำคืนยังรุ่ง ดายเท่าไรก็ไม่เข็ดหลาบ ทุกข์เท่าไรไม่เข็ดหลาบ เพราะกิเลสขยำขยี้หัวคนที่หลงตามมัน เอาธรรมแทรกเข้าไปข้างซิจะได้เห็นทางต่อสู้กับกิเลส แก้กิเลสออกมาน้อยเท่าไรกองทัพทั้งหลายจะค่อยกระจายออกไป ๆ ความสุขจะปรากฏขึ้นมา ๆ ที่หัวใจของเราที่แบกหามกองทุกข์อยู่ทั้งวันทั้งคืนนี้แหละ เวลาธรรมแทรกเข้าไปแล้วความสุขจะสงบเย็นขึ้นมา

พระพุทธเจ้าท่านค้นเห็นมาประจักษ์โลก สอนสามแดนโลกธาตุ พวกเราอยู่โลกธาตุไหนจึงไม่สนใจกับบรรดากับธรรมของพระพุทธเจ้า พอที่จะได้รับการรื้อถอนขึ้นจากทุกข์บ้างเล็กน้อย ครั้นกลับไปบ้านนี้ก็ไปทะเลาะกันนะซี ผัวกับเมียก็ทะเลาะกัน มีผัวมีเมียเท่าไรในโลกธาตุนี้ นั่นคือแดนหมากัดกัน เข้าเวทีกี่คือเข้าบ้านเข้าเรือน ผัวกับเมียก็ทะเลาะกัน ถ้าเป็นเรื่องธรรมจะทะเลาะหาอะไร ผัวก็ทราบผัว เมียก็ทราบเมีย ต่างคนต่างปฏิบัติตัวให้ติดดีด้วยกันแล้วเถียงกันหาอะไร ถ้าไม่ใช่ต่างคนต่างผิดต่างคนต่างพลาด ต่างคนต่างเข้าส้วมเข้าถาน โงยเอาขี้หมูขี้หมา โงยเอาส้วมเอาถานมาโปะหน้ากัน แล้วก็ทะเลาะกันกัดกัน หมาสู้ไม่ได้

นี่ละกิเลสออกตลาดพี่น้องทั้งหลายให้ทราบเสีย มันออกทุกแง่ทุกมุมเราเห็นโทษมันไหม วันหนึ่ง ๆ ไม่ได้ทะเลาะกันผัวกับเมียมีไหม ไม่อยากจะมีนะ อย่างน้อยก็ ๕ ยกแหละ วันหนึ่ง ๆ ผัวเมียทะเลาะกัน ๕ ยก ถ้ามีเขี้ยวหมาสู้ไม่ได้นะ กัดผัวແหลกไปเลยแหละ เมียเป็นฝ่ายกัดฝ่ายหยิกฝ่ายข่วน เมียนี่เก่งกว่าผัวนะ เรื่องบ่นเรื่องหยิกเรื่องข่วน ผัวนี้นาน ๆ เพราะธรรมดาก็ถือว่าเมียนี่เหมือนว่าเป็นน้อง เป็นคู่พี่เป็นพี่ตาย ก็ไม่ยึดไม่ถือไม่สนใจ ผู้หญิงก็ได้ใจละซี ทั้งหยิกทั้งข่วน ลับสายตาบ้างไม่ได้ ไปไหนมาตะกี้

ถ้าเป็นหลวงตาบัวก็จะบอกว่าไปฟังเทศน์มา ฟังเทศน์วัดไหน ไม่บอกเดี๋ยวจะติดตามไปดูที่เทศน์ ที่เทศน์คืออะไร ก็ที่ผู้หญิงขุม ๆ นั่นละผู้ชายมันไปนะ มันมักจะไปหาผู้หญิงขุม ๆ ทีนี้เมื่อมาแล้วเมียก็ผัวของตัวเองไม่หวังยังงี้ มาก็ต้องถามไปไหนมา ไปฟังเทศน์มา แหมพระท่านเทศน์ดีนะ พระวัดไหน ๆ เมียถาม โอ๊ย ไม่บอกเดี๋ยวจะติด

ตามไปฟังอีก ความจริงมันกลัวเมียจะสะกดรอยไปเห็นความสกปรกของมัน เพราะฉะนั้นมันถึงได้ทนให้เมียหยิกเมียช่วนบ้าง เราไม่ใช่จะหยิกจะช่วน ถ้าหากว่ามีไม้ฟาดหัวมันเลยผิวชนิดนั้น อย่าเอามาติดค้ำในบ้านเรือน สกปรกในบ้านในเรือน กัดฉีกกันตลอดเวลา นี่คือกิเลสออกทำงานพี่น้องทั้งหลายรู้ไหม ถ้าให้ธรรมออกทำงานผิวเป็นผิว เมียเป็นเมีย อันใดที่ผิดที่ถูกรู้ทุกคน ผู้ก็รู้ เมียก็รู้ อย่างนำเข้ามาทะเลาะเบาะแว้ง นำมากัดกัน นั่นละความชั่วความผิดมันมากัดกัน

กิเลสมันตีตลาดแหลกเหลวหมด ท่านทั้งหลายได้สำนึกตัวหรือเปล่า ทุกวันนี้เป็นยังไง บ้านเมืองว่าเจริญ เจริญที่ไหน มันเจริญตั้งแต่กิเลส ความโลภเจริญ ความโกรธเจริญ ราคะตัณหาเจริญ นี่คือไฟเจริญในโลก อันอิฐปูนหินทรายก็ห้องก็หับก็ชั้นก็ตาม ก่อไปนี่ถึงชั้นดาวดึงส์ ก็มีแต่อิฐแต่ปูนแต่หินแต่ทราย มันเจริญที่ไหนอิฐปูนหินทราย มันเกิดไปจากดิน เราเหยียบหัวมันไปทุกวัน ๆ มันเจริญที่ไหน มันเจริญที่หัวใจคน เสื่อมที่หัวใจคน ตกนรกก็คือหัวใจคน ไปสวรรค์ พรหมโลก พ้นจากทุกข์ก็คือหัวใจคนต่างหาก

ให้ดูหัวใจเจ้าของชิ มันไปได้ทั้งนรก ถ้าปฏิบัติไม่ตีมันพาลงนรกได้ อิฐปูนหินทรายไม่ลงนรกไม่ขึ้นสวรรค์นะ แต่หัวใจนี้ไปได้แน่ ๆ ไม่สงสัย สัตว์โลกเต็มอยู่ในนรกนั้นมีตั้งแต่หัวใจไปนั่นละ อิฐปูนหินทรายเหล็กหลาที่เราว่าฟู่ฟ่า เจริญอย่างนั้นเจริญอย่างนี้เขาไม่ได้ไปไหน เราเป็นบ้ากับเขาต่างหากนี่นะ มีตึกมีร้านหลาย ๆ หลัง โห คนนั่นเขาดีนะ โอ้อ่าฟู่ฟ่า เป็นบ้าทั้งสด ๆ ร้อน ๆ เลย ยาแก้บ้ายิ่งไม่ค่อยมีนะ

เวลานี้มนุษย์เราเป็นบ้ามากมาย เป็นบ้าความโลภ ได้มาเท่าไรไม่พอ ๆ อยากให้เขาชมเชยว่า นี่เขามีฐานะสูง เขามีตึกเท่านั้นตึกเท่านั้นตึก เขามีโรงแรมเท่านั้นโรงแรมเท่านั้น เขามีไร่นารัฐสวนมากมาย เงินเขานี้ใคร ๆ มากุ้มายืมมากมายก่ายกอง เขาคิดดอกวันหนึ่งเป็นล้าน ๆ เป็นหลาย ๆ ล้าน คนนี้เขาดีนะ ๆ ทางนั้นก็เป็นอย่างโลกใหญ่ไม่รู้จักเป็นจักตายเลย แล้วเวลาตายเจ้าของนะไปลงนรก สิ่งทั้งหลายที่กล่าวมาที่ชมเชยกันเขาไม่ได้ไปนรกเขาไม่ได้ไปสวรรค์ เราอย่าเป็นบ้ากับเขาจนเกินไป

ให้ดูหัวใจเจ้าของบ้างชาวพุทธเรา มันตีตมันตันไปทางไหนมากเวลานี้ ถ้ามันโลภมาก อย่าให้โลภมากนัก ความโลภมากพาคนให้จมมากต่อมากแล้ว ใครโลภมากเท่าไรคนนั้นจะจมมาก กองทุกข์เต็มอยู่กับคนที่โลภมาก ๆ เราอย่าว่าความโลภนี้พาคนเป็นเศรษฐีนะ ความโลภนี้พาคนตกนรกทั้งเป็น หาอะไรมาสร้าง สร้างด้วยความโลภสร้างเท่านั้นไม่พอสร้างเท่านั้นไม่พอ กะการณโกลไวนะ กิเลสมันคาตการณโกลเอาไว้ให้สร้างตึกอย่างนั้น ๆ เวลาสร้างแล้วจะขายได้จำนวนเท่านั้น ๆ โรงแรมที่ไหนก็ตามก้วนซื้อไว้หมด ที่ไร่นารัฐสวนอะไรซื้อไว้เพื่อขายเก็งราคา ๆ เวลาเขาไม่มาซื้อแล้วจมไป

เลย เห็นไหมความโลภ ความโลภพาคนจมอย่างนี้เอง มันไม่ได้ว่าอยากได้อันนั้นอันนี้
ได้มา ๆ เป็นเศรษฐกิจด้วยกันทุกคน โลกนี้ไม่จน ศาสนาพระพุทธเจ้าก็ไม่มี ความหมาย
เพราะความโลภพาคนให้มีความสุขความเจริญ

ศาสนาท่านดำหนิอยู่แล้วว่า ความโลภเป็นภัยต่อโลก ให้พากันยับยั้งเอาไว้ละ
โลกธรรมตาอยากธรรมตาสัตว์ไม่ตายคนไม่ตายอยากด้วยกันนั้นแหละ แต่ให้อยากอยู่
ในกรอบของศีลของธรรมพอที่จะเป็นประโยชน์แก่ตน นั้นละเย็นใครมีขนาดนี้ ถ้าใคร
อยากมีมากกว่านี้แล้วจม พวกที่อยากมาก ๆ หิวมาก ๆ โลกมาก ๆ นั่นคือพวกจม ให้
ดูให้ชัดเจน สายตาของธรรมจับเห็นหมดเลย อะไรพาโลกให้จมเวลานี้ คือความโลภพา
โลกให้จม ความโลภไม่ได้พาคนให้เป็นเศรษฐกิจ ให้ได้เสวยบรมสุข มันเสวยมหันตทุกข์
เพราะความโลภมาก เมื่อไม่สมหวังแล้วก็จมลง ๆ

ดูไปชิตตามตึกรามบ้านช่องที่บ้านโตเมืองโตมีทั้งนั้น ปลุกเป็นแถวยาวเหยียดก็
กิโล ๆ ปลุกลงไปแล้วใครไปซื้อใครไปเช่ามีไหม ปลุกแล้วทิ้งเป็นอิฐเป็นทรายเป็นปูน
อยู่นั้นละ เจ้าของไปจมที่ไหนก็ไม่รู้ แล้วก็เลสมันยังหลอกอีก นี่ยังมีคนมาซื้อ ยังมี
คนมาเช่าบ้านหลังนี้ เจ้าของจมไปแล้วก็เลสยังสร้างความหวังหลอกไว้อีก ๆ เป็นบ้าไป
อีกสองชั้นสามชั้น ไม่เห็นโทษของกิเลสเลย ให้เห็นเสียนะโทษของกิเลส ใครโลกมาก
เท่าไรนั้นละกองทุกข์ยังมีมาก จมมากที่เดียวคนนั้น เรื่อย่าเข้าใจว่าความโลภจะพาคน
เป็นเศรษฐกิจเสวยบรมสุขแข่งเทวบุตรเทวดาอินทร์พรหม แข่งพระพุทธเจ้าบนนิพพานนะ
อย่าเอามาคุยอย่ามาอวด เรื่องของกิเลสมันพาสัตว์โลกให้ล่มจมมามากต่อมาก ไม่ได้
พาสัตว์โลกให้มีความสุขรุ่งเรืองไปที่ไหนนะ ขอให้พี่น้องชาวพุทธเรารู้เนื้อรู้ตัวไว้บ้าง
อย่าโลกมากจนเกินไป

ราคะตัณหาที่เหมือนกัน นี่ละตัวพาให้โลกมากคือราคะตัณหา มันหนุนมันดัน
ออก ได้เท่าไรไม่พอ ๆ ตัวราคะตัณหาเป็นตัณหาสำคัญมากที่สุดทีเดียว หนักมากที่สุด
บรรดากิเลสที่ครองโลกธาตุนี้ ไม่มีอะไรเกินราคะตัณหา ตัวนี้เป็นเบอร์หนึ่ง แล้วก็หนุน
ให้ความโลภนี้เกิดขึ้น ๆ เมื่อไม่ได้แล้วความโกรธความเคียดแค้นตาม ๆ กันมา ความ
ฉิบหายวายปวงเพราะการฆ่าฟันรันแท่งเป็นไปด้วยกัน เพราะอำนาจแห่งราคะตัณหา
มันตัณหาสำคัญมาก ขอให้พี่น้องทั้งหลายจำเอา

การเทศนาว่าการให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ไม่มีใครเทศน์อย่างนี้นะ ไม่ทราบเพราะ
อะไรให้พิจารณาเองนะ นี่เทศน์ ๆ อย่างนี้ เวลาปฏิบัติมาปฏิบัติจนกระทั่งจะสลบไสล
การปฏิบัติตัวเองนะ ฆ่ากิเลสนั้นแหละ ที่จะสลบไสลเพราะกิเลสมันรุนแรง กำลังของ
กิเลสมาก กำลังของธรรมไม่พอกันต้องสู้กิเลสไม่ได้แหละ จมไปเลย ๆ ใครจะอยากแพ้

กิเลส เมื่อขึ้นเวทีต่างคนต่างต้องการความชนะเท่านั้น หวังความชนะเป็นจิตเป็นใจ เป็นก็เป็น ตายก็ตาย พัดกันเลยบนเวที

นี่ระหว่างกิเลสก็บรรณพัดกันบนเวทีคือหัวใจของเราก็เช่นนั้นเหมือนกัน เอา เต็มเม็ดเต็มหน่วยถึงพริกถึงขิง ตกนรกทั้งเป็น เราได้ฟาตมาแล้วกับกิเลสนี้ จึงได้มา พุดเต็มปากให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ไม่ได้มาลูบ ๆ คลำ ๆ แล้วมาโหม้อวดนะ นี่ไม่โหม้อไม่ อวด ปฏิบัติมาเป็นแบบไหนเอาความจริงมาพุด ไม่ใช่ความปลอม ของปลอมฟังกันมา พอแล้ว มันกล่อมสัตว์โลกให้จมไปมากต่อมากแล้ว ของจริงที่พุดกับพี่น้องทั้งหลายนี้ จะพาจม ก็แล้วแต่กรรมของสัตว์เท่านั้นเอง นี่เอาของจริงมาพุดเพื่อรู้พื้นจิตใจของคน เราให้รู้เนื้อรู้ตัว ปฏิบัติตัวให้เหมาะสมกับบรรณก็บรรณ แล้วจะได้ครองความสุขเป็น ชั้น ๆ ขึ้นไป ตามอำนาจแห่งการปฏิบัติธรรมของตนมีมากน้อย นี้ได้ทำ ทำอย่างนั้นมา

มันถึงดูไม่ได้นะเวลานี้พุดจริง ๆ จิตดวงนี้ละเวลามันมีดมันมีตจริง ๆ มีดไม่ เห็นทิศเห็นทาง มีดแปดด้านเลย ไม่กลัวบาปกลัวบุญก็คือจิตดวงนี้ อาจหาญต่อการทำ ความชั่วช้าลามกก็คือจิตดวงนี้ สิ่งเหล่านี้ที่ว่าอาจหาญชาญชัยก็คือกิเลสพาให้อาจหาญ หลอกสัตว์โลก ลากสัตว์โลกให้มีความอาจหาญชาญชัยต่อการสร้างความชั่วช้าลามก ต่าง ๆ แล้วเวลาตายลงไปก็จมลงในนรก ก็คือกิเลสตัวนี้ละพาให้จม กิเลสจริง ๆ มัน ไม่จม มันหลอกแต่สัตว์โลกให้จม

พัดกันกับกิเลสตัวมันหลอกลงนี้ มันมีหนาแน่นเท่าไรเราก็หนักมาก ความมืด บอดไม่เห็นบุญเห็นบาป นรก สวรรค์ มีมาตั้งกับตั้งกลับบาปบุญนรกสวรรค์ นานเท่าไร ใจมันก็ไม่ยอมรับความจริงอันนี้ มันจะยอมรับตั้งแต่บาปบุญนรกสวรรค์ไม่มี นี่ละเรื่อง ของกิเลสมันลบล้างอยู่อย่างนี้ ครั้นเวลาไปตกนรกก็คือพวกที่ไม่เชื่อบาปบุญนรก สวรรค์ว่ามีนั่นละไปตก ผู้ที่เชื่อไม่ไป ผู้เชื่อว่าบาปมีบุญมีนรกสวรรค์มี ย่อมกลัวในสิ่งที่ ควรกลัวตามธรรมพระพุทธเจ้าที่สอนไว้แล้วอย่างแท้จริง ไม่เป็นอื่นนะ ให้ปฏิบัติตาม นั้น แล้วเวลาปฏิบัติตามแล้วพวกนี้ไม่ไปตกนรกนะ พวกกลัวบาปกลัวกรรม คนเชื่อว่า บาปแล้วก็ต้องกลัว เชื่อว่าบุญแล้วต้องขยับตัวเข้าไป บำเพ็ญเพื่อการกุศลยกตนขึ้นให้ พ้นจากทุกข์เป็นลำดับลำดับไป นี่คนไม่เชื่อกิเลสเป็นอย่างนี้

คนเชื่อกิเลส บาปไม่มี บุญไม่มี อยู่นั่นหมด นรกไม่มี สวรรค์ไม่มี ทุกสิ่งทุก อย่างที่เป็นภัยต่อสัตว์โลก ไม่มี แต่หลอกสัตว์โลกใส่สัตว์โลกเข้าไป เวลาตกนรกก็สัตว์ โลกที่เชื่อกิเลสว่ามีนั่นแหละ ไปตกนรกหลุมไม่มีนั่นแหละจะว่าไง มันเก่งไหมกิเลส ธรรมพระพุทธเจ้าเลิศเลอขนาดไหนกิเลสไม่ให้มอง และไม่มีใครเห็นกิเลสได้นอกจาก ธรรมพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่านเห็นหมด กระจ่างแจ่มหมด ท่านจึงมา ชี้แจงได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย เพราะท่านเห็นจริง ๆ ท่านไม่ได้มาพุดหลอก ๆ ลวง ๆ

รู้ไปเรียนไปมันก็ลึบ ๆ คลำ ๆ ไป มันก็ไม่แน่เนาะ เหมือนเราเรียนรอยโค เรียน รอยช้าง เราไม่เคยเห็นช้างเลยตั้งแต่เกิดมา เราจะว่าช้างเป็นยังไงมีลักษณะยังไง ถึงเชื่อ ว่ามีก็ไม่ทราบว่าเป็นยังไง มีก็สงสัยอยู่นั้นแหละ สุดท้ายก็ว่าจะไม่มี พอไปเจอช้างเข้า จริง ๆ แล้วเป็นยังไง เจอโคเข้าจริง ๆ เป็นยังไง ตามรอยมันเข้าไป พอไปเจอตัวมัน แล้วหายสงสัย ๆ

เหมือนพวกเราทั้งหลายที่มาวัดสุทธาวาส วัดสุทธาวาสเป็นรูปลักษณะอย่างไร ต่างคนต่างวาดภาพวัดสุทธาวาสเพราะยังไม่เคยเห็น วัดสุทธาวาสนี้น่าจะเป็นอย่างนั้น น่าจะเป็นอย่างนี้ เวลาเข้ามาถึงวัดสุทธาวาสแล้วการวาดภาพลอกลวงตัวเองล้มเหลว ไปหมดเลย เห็นแต่ความจริงเต็มวัดเต็มวา ไม่ถามกันแหละเข้ามาแล้ว นี่ผู้เห็นบาปเห็น บุญนรกสวรรค์นิพพาน ท่านก็เห็นอย่างนี้จะสงสัยอะไร ในเวลายังไม่เห็นก็คาดอย่างที่เราว่านี่แหละ บาปเห็นจะเป็นอย่างนั้น บุญเห็นจะเป็นอย่างนี้ นรกเห็นจะเป็นอย่างนั้น สวรรค์เห็นจะเป็นอย่างนี้ นิพพานเห็นจะเป็นอย่างนี้ พอเข้าเจออย่างจิง ๆ เต็มหัวใจ แล้วสงสัยที่ไหน

พระพุทธเจ้าบรรลुธรรมปั้งขึ้นมา ท่านไปถามบาปถามบุญนรกสวรรค์กับผู้ใด ท่านไม่ได้ถามใครเพราะจำที่หัวใจ เหมือนเรามาดูวัดสุทธาวาส จำที่สายตาของเราแล้ว สงสัยที่ไหน นั่นก็แบบเดียวกันไม่ได้ผิดกัน ของจริงเป็นอย่างนั้น นี่เราได้ปฏิบัติมาให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบ ให้ตื่นเนื้อตื่นตัวนะ บาปเป็นบาป บุญเป็นบุญ นรกเป็นนรก สวรรค์เป็นสวรรค์ พรหมโลก นิพพาน เป็นพรหมโลก นิพพาน สัตว์โลกทั้งหลายที่ เสวยกรรมต่าง ๆ กันเต็มทั่วโลกธาตุนี้เป็นสัตว์โลกทั้งหลาย มีมาตั้งกัปตั้งกัลป์นะ ไม่ใช่มีมาในบัดนี้ แล้วยังจะมีอีกตั้งกัปตั้งกัลป์ แล้วยกเลสตัวไหนจะมาลบล้างสิ่งเหล่านี้ได้ มันยังมาลอกโลกได้ว่าสิ่งเหล่านี้ไม่มี เห็นไหมมันเก่งไหม

แล้วพวกเราที่พวกโง่ตาบอด มันว่ายยังไงก็เชื่อไปหมดนั้นแหละ บาปไม่มี บุญไม่มี นรกไม่มี สวรรค์ไม่มี มันก็มีแต่นรกทั้งเป็นเผาอยู่ในหัวใจ พอลมหายใจขาดสะบั้น ลงไปก็จมปั้งลงไปเลย นั่นนรกไม่มี ผู้นั้นก็ไปตกนรกหลุมไม่มีนั้นแหละ นรกหลุมไม่มี ยิ่งแผดเผายิ่งกว่าผู้ที่เข้าใจว่านรกมีนะ ถ้าผู้เข้าใจว่านรกมีถึงตาก็เบาบาง หรืออย่างหนึ่งไม่ตก คนกลัวนรกยอมไม่ทำบาป แต่คนไม่กลัวนรกเป็นผู้กล้าหาญชาญชัยที่สุดเลย เพราะเห็นว่านรกไม่มีแล้วทำเต็มเหนี่ยวเลย เวลาได้รับผลแล้วก็ลงนรกที่ว่าไม่มีนั้นละ ที่นี้พอไปเจอเข้าแล้วเป็นยังไงนรกมีไหม สายเสียแล้ว หมดหวัง

เราอย่าสร้างความหมดหวังให้เรานะ เราเป็นมนุษย์ทั้งคน ให้ตั้งหน้าตั้งตา ปฏิบัติตัวเอง การปฏิบัติธรรมให้มีใจบ้าง พุทโธ ธัมโม สังโฆ อย่าละในวันหนึ่งคืนหนึ่ง ไปไหนยิ่งให้พุทโธติดหัวใจเราไป นั่นชื่อว่าเราสร้างสารคุณในหัวใจของเรา อย่ามี

แต่ความคิดความปรุ้งฟู้งเพื่อเห่อเหิมไปตามกิเลสตัณหา ที่มันลากลงนรกทั้งเป็น ๆ อยู่ตลอดเวลา นั้น นักหนาจะ อย่าคิดเกินไปนะ ให้ย้อนมาหาธรรมซึ่งเป็นธรรมสำคัญที่จะหลุดจากเราจากนรกบ้างนะ

คนมีธรรมในใจนี้จะมีที่พึ่ง ไม่มีธรรมในใจสมบัติเงินทองข้าวของกองเท่าภูเขา ไม่มีความหมาย เศรษฐีตกนรกได้ไม่สงสัย คนทุกข์คนจนตกนรกได้ไม่สงสัยถ้าทำความชั่วซ้ำลามากแล้ว สิ่งเหล่านั้นเอามาหลอกลวงไม่ได้ เอามาปิดกั้นนรกไม่ได้ ปิดกั้นได้แต่คนสร้างความดี ปิดกั้นนรกได้นะ ถ้าสร้างความชั่วแล้วปิดไม่อยู่ เป็นมหาเศรษฐีก็ตกนรกได้ เป็นคนทุกข์คนจนก็ตกนรกได้ถ้าสร้างความชั่ว ถ้าสร้างความดีทุกตะเข้ใจขึ้นสวรรค์ได้ ตั้งแต่สัตว์ก็ขึ้นสวรรค์ได้มีความดีแล้วนะ มหาเศรษฐีก็ขึ้นสวรรค์ได้ถ้าทำความดี ถ้าไม่ทำความดีแล้วไม่มีความหมาย

อย่าให้กิเลสมันหลอนนักนะ เกิดมาแล้วมาเห็นเพียงอิฐเพียงปูนเพียงหินเพียงทรายเพียงเครื่องประดับตกแต่งต่าง ๆ ก็เป็นบ้ำตีนกันไปหมด ให้กิเลสขยำเอา ๆ ตีนกับกิเลสนี้จมไปทั้งนั้นละนะ ให้ตื่นทางด้านอรรถธรรมบ้างสิ รู้เนื้อรู้ตัวบ้าง กุศลผลบุญที่จะเข้าสู่ใจเพื่อเป็นหลักยึด เป็นที่เกาะ เพื่อไปสู่คุณงามความดีเราได้สร้างแล้วยัง ให้ดูตรงนี้ ดูใจกับบุญกับกุศล ได้ทำบุญให้ทานใหม่ ได้รักษาศีล ได้ภาวนาบ้างใหม่ ให้ดูตรงนี้ เราจะไปหาตั้งแต่เป็นบ้ำกับคนนี้เป็นบ้ำกับคนนั้น ตายแล้วจะเป็นบ้ำอีก เป็นบ้ำในมนุษย์นี้แล้วเป็นแบบหนึ่ง เวลาจมลงไปในนรกยิ่งไปใหญ่ ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติ

นี่ธรรมสอนพี่น้องทั้งหลายเราสอนด้วยความอาญาชาญชัย พุทธสาธุ เราไม่ได้ประมาท นี่ละธรรมของจริงพี่น้องทั้งหลายฟังเสีย พระพุทธเจ้าสอนโลกเอาธรรมของจริงมาสอน ไม่เอาของปลอม ๆ มาสอนเหมือนกิเลสมาสอนเราทุกวันนี้ กิเลสมาสอนเอาของปลอม ๆ ทั้งนั้นของจริงไม่มี แต่เราก็เชื่อกันทั้งโลกทั้งสงสาร เป็นยังงี้โง่ใหม่ มนุษย์เรา เอาของจริงมายื่นให้มันไม่ยอมรับเป็นยังงี้ ธรรมของจริงยื่นให้ไม่รับ หมดความหมายหมดคุณค่าหมดราคาแล้วมนุษย์ มันเศษมนุษย์เท่านั้นเองยังค้ำโลกอยู่ที่นี่นะ

เราจะพิเศษมนุษย์ค้ำโลกหรือจะเป็นอะไร ให้ตั้งปัญหาถามตัวเองในเวลาเนี้เวลามีชีวิตอยู่เนี้ ตายแล้วจะนิมนต์มา กุสลา ธมฺมา กุสลา ธมฺมา ยายนีตายแล้วไปไหนนา ตาคอนนีตายแล้วไปไหนนา ถ้าเป็นหลวงตาบ๊ว ตายแล้วไปสันพร้านี้เราจะว่างั้น เราไม่ได้บอกว่าไปนรกไปสวรรค์ ไปสันพร้านี้จะว่างั้น เวลาชีวิตอยู่ไม่สนใจคุณงามความดี เป็นบ้ำกับกิเลส เวลาตายแล้วนิมนต์พระทั่วประเทศไทยมา กุสลา ธมฺมา มีความ

หมายอะไร เจ้าของสร้างความหมายอันชั่วช้าลามกไว้เต็มหัวใจ กุสลา อันไหนจะไปลากขึ้นได้ล่ะ

กิเลสมันลากลงนรกแล้ว ใครจะไปแย่งกิเลสขึ้นมา กุสลา ธมฺมา ยายนี้ขอแบ่งส่วนนะ กลางตัวฝ่ายหนึ่งให้ไปนรก ฝ่ายหนึ่งให้ไปสวรรค์ พระองค์ไหนเก่ง ๆ นั่งอยู่บนศาลานี้เอามาถามดูซิพระองค์ไหนเก่ง ๆ ไปแบ่งสันปันส่วนจากยายคนนั้นที่ตายแล้วจะลงนรก แล้ว กุสลา ธมฺมา นี้ไปแบ่งได้มาครึ่งหนึ่ง เรียกว่า ๕๐ สตางค์มีองค์ไหนแล้วไปถามพระดูซินั่งเต็มอยู่น้องค์ไหน

สำหรับหลวงตาบัวแล้วไม่สามารถ บอกตรง ๆ เลยไม่สามารถ สิ่งที่สามารถก็สอนอยู่เวลานี้ ให้สร้างความดีแก่ตัวเอง ตายแล้วไม่ต้องนิมนต์พระมา กุสลา ก็ได้ บุญกุสลา พอแล้ว บุญกุศลผลประโยชน์อันใหญ่หลวงนี้สร้าง กุสลา คือความฉลาดให้เรารอดพ้นจากความทุกข์ในวัฏสงสารนี้ไปได้ ด้วยอำนาจแห่งบุญแห่งกุศลของเราที่สร้างมาแต่คราวเป็นมนุษย์ นี่ละเป็นกุสลาให้เรา อย่าไปหายุ่งภายนอกจนเกินเหตุเกินผล เราไม่ปฏิเสธตายแล้วไป กุสลา ถ้าธรรมดาเราก็เป็นธรรมดาประเพณี กุสลา ธมฺมา ท่านก็ว่าขึ้นที่หลังนี้แหละ

ในครั้งพุทธกาลจริง ๆ พระพุทธเจ้าท่านไม่ได้สอนพระให้ไป กุสลา ธมฺมา หาเงินหาทองหากล้วยหอมกล้วยง้าวจากคนตายมากินนะ ท่านไม่สอน เหตุเบื้องต้นก็มีนางสิริมาตาย พระพุทธเจ้าเลยสั่งให้พระ ใครอยากจะไปดูกรรมฐานไปปลงกรรมฐานที่นางสิริมาตายก็ได้ ก็เลยนิมนต์พระไปกรรมฐานนั้น จากนั้นกรรมฐานนั้นเลยกลายมาเป็นกรรมฐานหากินไปแล้วนี้ กุสลา ธมฺมา กล้วยหอมไปไหนนาโยม กุสลา ธมฺมา กล้วยง้าวไปไหนนะโยมไปแล้วนะ ที่นี้โยมก็เป็นตัวเก่งอีกเหมือนกัน ถ้าท่านอยู่วัดอยู่เฉย ๆ ก็ ยายนี้ตายมานิมนต์ไป กุสลา ก็คือนิมนต์ไปเอากล้วยนั้นแหละ มันเลยยุ่งไปในของไม่เป็นท่าอย่างนี้แหละ สิ่งที่เป็นท่าไม่สนใจ เรื่อง กุสลา ธมฺมา ไม่ใช่มีมาอย่างนี้ตั้งเดิมนะ

กุสลา ธมฺมา ที่เรามาสดมาตिकाอยู่ทุกวันนี้ไม่ได้มีมาตั้งเดิมนะ มีมาหลังจากพระพุทธเจ้ารับสั่งให้พระไปปลงกรรมฐานที่นางสิริมาตาย จากนั้นก็ถือเป็นกรรมฐานแต่มันไม่เป็นกรรมฐานละซี มันไปหากล้วยหอมเสียนี้พระเรากรรมฐานทุกวันนี้ หลวงตาบัวยิ่งเก่ง ยิ่งดีอันหนึ่งที่เขานิมนต์ไป กุสลา ธมฺมา ไม่ได้ถามเข่ว่ากล้วยหอมติดมือมาหรือเปล่าล่ะ ไม่ได้ถามเขาอย่างนี้ นี่ก็พูดอย่างตรง ๆ กุสลา นั้นไม่ได้มีความหมายนะถ้าตัวไม่สร้างตัวเองเสียตั้งแต่บัดนี้ ให้พากันสร้างเสียนะ การปฏิบัติศีลธรรมเป็นของสำคัญ

ใจไม่เคยตายจำให้ตี ใจดวงนี้ไม่เคยตาย เคยเกิดมาเคยตายมาก็กัปก็กัลป์แล้ว อยู่ตลอดเวลา ตกนรกหมกไหม้ไม่ทราบก็ครั้งที่หนนับไม่ได้เหมือนกัน ชั้นสวรรค์ชั้น พรหมชั้นลง ๆ นี่ตลอดเวลา เว้นพรหม ๕ ชั้นนั้นเสีย อวิหา อตปปา สุตัสสา สุตัสสี อกนิฏฐา นี่เป็นที่อยู่ของพระอนาคามี ใครไปอยู่ชั้นนี้แล้วไม่กลับมาเกิด นอกนั้นก็กลับมา ถึงอายุยืนขนาดไหนก็ไม่พ้นกฎอนิจจัง ต้องกลับมาเกิดอีกจนได้ ชั้นลง ๆ พวกสัตว์โลก ชั้นสวรรค์พรหมโลกแล้วตกนรกนี้ เหมือนชั้นบันไดบ้าน ขึ้นอยู่อย่างนี้

แต่กิเลสมันปิด ๆ ไม่ให้รู้ว่าชั้นสวรรค์ชั้นพรหม ไม่ให้รู้ว่าตกนรกมาก็กัปก็กัลป์ ได้รับความทุกข์ยากลำบากขนาดไหนกิเลสไม่ให้อำนาจ เพราะฉะนั้นเวลาผ่านมาแล้วเราจึง ไม่รู้ว่าเราเกิดมาจากไหน เช่นอย่างปัจจุบันนี้เราแต่ละคน ๆ เราทราบไหมว่าเราเกิดมาจากภพไหน แต่ก่อนเกิดเป็นอะไรถึงมาเกิดเป็นมนุษย์เราก็ไม่ทราบ ปัจจุบันนี้ตายแล้วจะไปไหนก็ไม่ทราบอีกเหมือนกัน เพราะไม่ได้สร้างความแน่นอนใจแก่ตนเอง คนที่สร้างความแน่นอนใจแก่ตนเอง คือสร้างบุญสร้างกุศล แล้วจะแน่นอนใจโดยลำดับ

ยังเป็นนักภวานาด้วยแล้วแม่นยำเห็นชัดเจน เอ้า พุดให้มันชัดเจน เราภวานา เวลาออกภวานาที่แรกงุ่มง่ามตัวมเตี้ยม ๆ สู้กิเลสไม่ได้ ล้มทั้งหงาย ๆ นี่ก็เคยพุดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ไปล้มทั้งหงาย ๆ น้ำตาร่วงอยู่บนภูเขาก็ตูตให้ฟัง นี่เพราะสู้กิเลสไม่ได้ ถูกกิเลสพัดเอาหงาย ๆ ทั้ง ๆ ที่เราตั้งใจจะปฏิบัติตนให้เต็มความสามารถ ผ่ากิเลสให้ขาดสะบั้นลงไปจากหัวใจ เมื่อไปแล้วกิเลสพัดเราขาดสะบั้นลงไป ล้มทั้งหงาย เขาเรียกว่าล้มหงายหมา ล้มไม่เป็นท่าเขาเรียกล้มหงายหมา เราล้มหงายหมาไม่รู้กี่ครั้งแล้ว

แต่สำคัญที่จิตใจไม่ถอย เอา มิ่งเอาภูขนาดนี้เทียวหรือ มิ่งเอาภูถึงขนาดนี้เทียวหรือ ภูมิ่งภายในใจนะ เพราะความเคียดแค้นอย่างสุดหัวใจต่อกิเลส เอา ภูจะไปหาครูบาอาจารย์อีกไปศึกษาอบรม ก็จะเป็นใคร ก็หลงปุ้มนี้เป็นผู้ประพรมธรรมให้ เป็นกำลังใจ แล้วกลับคืนไปอีกสู่อีก สู้หงายมาอีก เอาไปอีก ได้รับการอบรมจากท่านแล้วกลับไปสู่อีก สู้หลายครั้งหลายหนมันก็พอพุดพอเหวี่ยงกันไป ๆ

พอหนักเข้า ๆ กิเลสหงายให้เห็นแล้วที่นี้นะ หือ มิ่งก็มีท้องเหมือนกันหรือ นึกว่ากูมีแต่ท้องหงายให้มิ่งดูนะ มิ่งก็มีท้องเหมือนกันหรือกิเลส ท้องเหมือนคนนี่หรือ เพราะกิเลสมันอยู่กับคน หงายท้องก็หงายเหมือนท้องคนนั่นแหละ ก็ท้องเรานี้แหละ กิเลสมันหายไปจากเรานี้ จากนั้นก็ขัดกันใหญ่พอได้กำลังใจแล้ว ฟังให้ดีนะ จิตเวลามันมีดมันมีดอย่างนั้น มันมีดหาทางออกไม่ได้ สู้กิเลสไม่ได้ น้ำตาร่วงบนภูเขา ไม่ล้ม พุดเมื่อไรพุดได้ทั้งนั้นเพราะเคียดแค้นถึงใจ เคียดแค้นให้กิเลส

ตามธรรมดาความเคียดแค้นนี้ทางธรรมท่านบอกว่าเป็นกิเลส ความเคียดแค้นเป็นกิเลส นี้หมายถึงว่าเคียดแค้นให้บุคคลผู้ใดสัตว์ตัวใดก็ตามเป็นกิเลสทั้งนั้น แต่ความเคียดแค้นให้กิเลสภายในตัวเอง จะฟาดฟันหันแหลกให้มันขาดสะบั้นลงไปจากใจนี้เป็นมรรค เป็นทางเดินเพื่อความพ้นทุกข์ เราก็กะแค้นอย่างนั้น มาฟิตตัวตลอดเวลา จนกระทั่งตั้งตัวได้ จิตไม่เคยสงบก็สงบขึ้นมา เมื่อจิตสงบแล้วอารมณ์ทั้งหลายที่ก่อความยุ่งเหยิงวุ่นวายเพราะอำนาจของกิเลสนั้นก็จางไป ๆ มีแต่ความสงบเย็นใจ ความสงบเย็นใจเป็นสมถธรรม เรียกว่าธรรมอันสงบกล่อมหัวใจ

อยู่ไหนสบายที่นั่นะ อยู่ต้นไม้ภูเขาในถ้ำเงื่อมผา อดบ้างอิมบ้างสบาย ๆ เพราะอาหารอันโอชานั้นอยู่ภายในใจแล้ว ได้แก่สมถธรรมหรือสมาธิธรรม อยู่ที่ไหนสบาย ๆ อดอิมบ้างไม่สนใจ เพราะใจนี้อิมด้วยอรรถด้วยธรรม ปิตินินตี ไม่สนใจกับอะไรทั้งนั้น นี่เห็นแล้วนะ เมื่อธรรมเข้าสู่ใจความทุกข์ทั้งหลายจางไป ๆ โดยลำดับลำดับอย่างนี้ จากนั้นก็ฟิดกันเข้าให้หนัก ๆ จากสมถะเป็นความสงบแล้วเข้าสู่สมาธิ จิตมีความตั้งมั่นเป็นสมาธิแน่นหนาแน่นคงเหมือนภูเขาทั้งลูก นั่นละจิตเป็นสมาธิ เพียงสมาธิเท่านั้นก็แน่นปึ๋งเหมือนภูเขาทั้งลูก เห็นอยู่ที่หัวใจเรา เราจะไปถามใครก็มันเห็นอยู่ที่หัวใจ เวลาปรากฏสมถะคือความสงบเย็นใจมันก็ชัดในหัวใจ เวลาเป็นสมาธิแน่นหนามันคงก็เห็นที่หัวใจ

จากนั้นก็ก้าวออกทางด้านปัญญา พิจารณาทางด้านปัญญาแยกธาตุแยกชั้นธาตุทุกสิ่งทุกอย่าง อสุภะอสุภัง ทุกข์ อนิจจัง ที่โลกสงสารติดพันตัวนี้ คือรูปกายหญิงชาย ฟาดให้มันแหลกหมด ๆ ตีแตกกระจายออกไปหมดแล้วที่นี้ติดฝังละจิต นั่นเห็นไหม จิตติดฝังออก เมื่อติดออกนี้แล้ว เรื่องตัวนี้เป็นเรื่องสำคัญมากเห็นไหมที่นี้ กองทุกข์ทั้งหมดที่เกิดนี้ กามกิเลสเป็นตัวสำคัญมาก นั่นลงได้แล้วจับได้แล้ว กองทุกข์ทั้งหมดที่สัตว์โลกแบกหามอยู่ตลอดเวลาไม่มีจิตจางนี้ ออกจากกามกิเลสระคะตัมहा ตัวนี้รุนแรงมาก แต่ยาเคลือบน้ำตาลมันก็หนามากทีเดียว สัตว์โลกจึงชอบมาก ชอบกามกิเลสชอบมาก ทุกข์ก็ทุกข์มากที่นี้ พอตัวนี้ถอนฝังออกไปแล้วไม่มีทุกข์ ประหนึ่งว่าไม่มีทุกข์ หายไปหมด เหมือนอย่างบ้านร้างเมืองร้าง คนเต็มบ้านเต็มเมืองแต่ไม่มีอันธพาลมาแสดงผาดโผนโจนทะยานให้ชว้างหูชว้างตาคนมีสมบัติผู้ดีทั้งหลาย จึงว่าประหนึ่งบ้านร้าง ไม่มีอันธพาล

กิเลสตัวนี้เป็นตัวนักเลงโต เป็นตัวอันธพาล ตัวออกสนามก่อความยุ่งเหยิงวุ่นวายแก่โลกแก่สงสารคือตัวนี้ จับได้ชัดเลย อ้อ นี่มหันตทุกข์อยู่ตรงนี้ ความชอบความพอของสัตว์โลกก็ยาเคลือบน้ำตาลมันเคลือบไว้ที่นี้ สัตว์โลกจึงชอบมาก ติดฝังขึ้นมามันก็เห็น จากนั้นพิจารณาเข้าไปเรื่องธรรมอันละเอียดยิ่งกว่านี้เข้าไป ที่นี้จิตหมุนตัวเลย จิตขั้นนี้ไม่ถอย จิตขั้นฆ่ากามกิเลสขาดสะบั้นลงไปจากหัวใจแล้วไม่มีถอย เป็นจิต

อัตโนมัตติ สติเป็นอัตโนมัตติ ปัญญาเป็นอัตโนมัตติ หมุนตัวไปเอง ๆ เป็นธรรมจักร ไม่มีว่าวันว่าคืน ไม่มีอิริยาบถยืนเดินนั่งนอน แต่ระหว่างกิเลสกับจิตฟัดอยู่บนหัวใจนี้ตลอดเวลา ๆ หมุนตัว ๆ นี้เรียกว่าธรรมเป็นอัตโนมัตติ ธรรมฆ่ากิเลสเป็นอัตโนมัตติแล้ว

แต่ก่อนกิเลสฆ่าธรรมฆ่าหัวใจเรามันเป็นอัตโนมัตติ คิดแง่ใดมุมใดเป็นกิเลสทั้งนั้น ปรุงแต่งเรื่องราวอะไรเป็นกิเลสทั้งนั้น ๆ เวลาธรรมได้มีกำลังถึงขั้นนี้แล้ว พอถึงขั้น กามกิเลสขาดสะบั้นลงไปแล้วธรรมเป็นอัตโนมัตติ หมุนตัวเป็นเกลียวไปเลยเป็นธรรมจักร ไม่มีคำว่า การยืน การเดิน การนั่ง การนอน เป็นเวลาฆ่ากิเลสโดยลำดับลำดับตลอดเวลา เว้นแต่หลับเท่านั้น ตื่นขึ้นมาฟัดกันแล้ว ๆ หลังจากนั้นไปสติปัญญาก็เป็นน้ำซับน้ำซึ่ม ไหลรินอยู่ภายใน ไหลรินคือแก้กิเลส กิเลสส่วนละเอียด สติปัญญาก็เป็นน้ำไหลรินส่วนละเอียด สंहารกันไป ๆ ฟาดมันขาดสะบั้นลงไปจากหัวใจไม่มีอะไรเหลือแล้ว จ้าขึ้นมาในหัวใจแล้ว

หัวใจดวงนี้เวลามันมืดมันเป็นอย่างนั้นนะ มันเป็นในหัวใจเราเองทำไมจะไม่รู้ทำไมเราพูดไม่ได้ ทีนี้เวลามันจ้าขึ้นมาด้วยความสว่างกระจ่างแจ้งก็หัวใจดวงนี้เอง มันจ้าขึ้นมาแล้วทำไมเราจะพูดไม่ได้เห็นไม่ได้

นี่ละธรรมพระพุทธรเจ้าท่านรู้ท่านเห็นอย่างนั้นท่านมาสอนโลก สอนโลกตาบอดคือพวกเรานี้ ใครจะฟังก็ให้ฟังนะ ให้นำไปบรรเทา การกล่าวทั้งนี้ไม่ได้หมายถึงว่าให้ละกิเลสเหล่านี้ให้ขาดสะบั้นออกไปจากหัวใจหมดทุกดวง ให้ใช้ตามกำลังความสามารถของเรา ให้อยู่ในขอบในเขต อย่าดิ้นอย่ารนจนเกินไปเราจะพอมีความสุข ความไม่ดิ้นรนจนเกินไปก็คือธรรมบังคับเอาไว้

ตามธรรมดากิเลสจะดับตลอดเวลา ถ้าว่าโลกก็ไม่พอ โกรธก็ไม่พอ ราคะตัณหาไม่มีเมืองพอ ผู้ชายคนเดียวมีเมียหมดทั้งจังหวัดสกลนครนี้ เอาผู้หญิงมาเป็นเมียหมดก็ไม่พอ ผู้หญิงในสกลนครเรานี้ เอาผู้ชายหมดสกลนครนี้มาเป็นผัวก็ไม่พอ แล้วไปกว้านเอาเมืองอุดรฯ อีก แต่ระวังหลวงตาบ้วจะฟาดหน้าผาก ไปเอาผู้หญิงผู้ชายเมืองหลวงตาบ้วนะ อันนี้ก็ไม่มีพอเห็นไหม นี่ละเรื่องความโลภมันเป็นอย่างนี้ ตีมันเข้าให้อยู่ในกรอบของศีลของธรรม ให้มีผัวเดียวเมียเดียว นี่เรียกว่ากรอบของศีลของธรรม

ผัวคนเดียวเมียคนเดียวอยู่กันเป็นสุข ไม่ยุ่งเหยิงวุ่นวายกับการงานทั้งหลาย การไปการมาก็ไม่มีขอบเขต ไม่ต้องบังคับบัญชา ไม่ระแวงแคลงใจซึ่งกันและกัน เพราะต่างคนต่างมีศีลมีธรรมเป็นที่ตายใจแล้ว เชื้อกันแล้ว ผากเป็นผากตายต่อกันแล้ว ชื่อสัตย์สุจริตต่อกัน ให้ความอบอุ่นต่อกัน อันนี้สบาย ให้อยู่ในเพียงเขตนี้ ไม่ได้หมายถึงว่าให้ละให้หมดนะ ให้ละสิ่งที่เป็นภัยต่อเราซึ่งมีกิเลสอยู่แล้วนี้ มันจะเพิ่มกิเลสเข้าไปอีก เมียคนหนึ่งแล้วยังไม่แล้ว สองเข้ามามันละเพิ่มแล้วนะนั่นนะ ผัวคนหนึ่งไม่แล้ว

สองตัวสามตัวเพิ่มแล้วนั่นนะ อย่าเอามาเพิ่ม ให้อยู่เพียงตัวเดียวเมียเดียวนี้ก็พอแล้ว พระพุทธเจ้าสอนให้อยู่ในกรอบ ท่านไม่ได้สอนให้ละขาดทั้งหมดนะ พวกเราให้ปฏิบัติตามนี้

ครอบครัวเหี้ยมเรื้อนของใครมีชื่อมีแปมีหลักมีเกณฑ์ แล้วอยู่ผาสุกสบายเมื่อมีธรรมเข้าควบคุมรักษา ถ้าไม่มีธรรมแล้วเตลิดเปิดเปิงหมด หมาสู้ไม่ได้ หมาเขามีตัวมีเมียเขามีเพียงสองตัวสามตัว มนุษย์นี้ โถ ใครจะไปสู้มนุษย์ได้ ไปที่ไหนมีเมียเต็มบ้านเต็มเมืองเต็มแผ่นดิน ไปที่ไหนมีตัวเต็มบ้านเต็มเมืองเต็มแผ่นดิน มีหน้าซำยังจะไปคว่าเอาเทวบุตรเทวดามาเป็นคู่เป็นเมียอีก ไม่ได้กลัวพระอินทร์อยู่บนฟ้าฟาดหน้าผากให้หงายหมาลงมาเลย เวลาความอยากมันทะเยอทะยาน ความไม่พอ ทะเยอทะยาน ดิ้นเกินไปจนกระทั่งไปแย่งเมียพระอินทร์นั่นละ ท่านฟาดหน้าผากตกลงมาไม่รู้ตัวนะ

นี่ละความโลภให้รู้จักอย่างนี้ มันไม่มีขอบเขต มันยังจะไปแย่งนางเทวดาอยู่บนสวรรค์มาเป็นเมียมันอีก ของเล่นเหรอ มันยังจะไปแย่งเอาพระอินทร์มาเป็นคู่ของมันอีก เป็นของเล่นเหรอ นี่ละให้บังคับเอาไว้อย่าให้มันคึกคะนองจนเกินไป นี่เรียกว่าเป็นผู้มีศีลมีธรรม ให้ตั้งใจปฏิบัติตัวเอง

สอนพี่น้องทั้งหลายเราสอนด้วยความเมตตาจริง ๆ นะ เพราะดูแล้วแทบจะว่าดูไม่ได้ มันสกปรกเอาเสียจริง ๆ ในสายตาของธรรมแล้วจนจะดูไม่ได้ ให้ปฏิบัติกำจัดสิ่งที่เลวร้ายที่สุดนี้ให้อยู่ได้พอเป็นพอไป อย่าให้เป็นน้ำล้นฝั่ง ๆ แล้วจะสร้างตั้งแต่พื้นแต่ไฟเผาไหม้กันหมด ที่ว่าโลกเจริญ ๆ มันเจริญด้วยความดีความดี เป็นกองทุกข์ทั้งนั้น ความเจริญที่เป็นความสงบร่มเย็นจะไม่มีในหัวใจของชาวพุทธเรา ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติ นี่ละศาสนาของพระพุทธเจ้า จริงมาตลอด ไม่ได้หลอกลวงนะ ให้ตั้งใจปฏิบัติ ขอให้ต่างคนต่างปรับเนื้อปรับตัวให้ดี

นี่เรากำลังช่วยชาติบ้านเมืองของเราด้วย ช่วยตัวของเราด้วย ช่วยชาติบ้านเมืองซึ่งเป็นส่วนรวมอันเป็นหลักใหญ่ด้วย ด้วยความขยันหมั่นเพียร ด้วยความประหยัดมัธยัสถ์ อย่าฟุ้งเฟ้อเห่อเหิมไปตามกิเลสเอานักหนานะ ที่ความฟุ้งเฟ้อเห่อเหิมนี้มันวิ่งตามกิเลสนะ กิเลสไม่มีเมืองพอ ต้องลากต้องเข็นเราไป ตีตดินไป จนขนาดไหน เอ้า กูยืมเขามาตีตมาตี้น ผู้มีแล้วก็ไม่พอ ไปคว่าเอาจากธนาการมาตีตมาตี้น สุดท้ายจมไปด้วยกัน นี่เรื่องกิเลสหลอกคนหลอกได้ทุกชั้นทุกภูมิของคนถ้าเราไม่มีธรรม ถ้ามีธรรมแล้วหลอกไม่ได้ จะอยู่ในความพอดีพอประมาณ นี่เรียกว่าอยู่ได้ ให้พากันตั้งอกตั้งใจ

ฝ่ายพระของเราก็เหมือนกัน ให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติตัวเองตามหลักของพระ พระคืออะไรเป็นเครื่องประกันของพระ ศีลเป็นหลักสำคัญมากอย่าพากันล่องเกินฝ่าฝืน

ให้เป็นผู้สว่างมตาทั้งภายนอกทั้งภายในจิตใจของเรา ดูตัวของเราแล้วว่าเป็นผู้มีศีล
บริสุทธิ์ เย็น ไปไหนเย็นทั้งหมด จากนั้นให้สร้างสมาธิขึ้นมาภายในใจ นี่ละงานของพระ
คือ ศีลรักษาให้ดี สมาธิบำเพ็ญให้เกิดขึ้นภายในใจ สมาธิเกิดขึ้นแล้วความสงบเย็น
จะประจักษ์ในจิตใจ ปัญญาตั้งที่กล่าวตะกัณนี้ ตกิเลสแตกกระจัดกระจายออกจากจิตใจ
แล้วสว่างจ้าขึ้น จนกระทั่งกิเลสสิ้นซากไปจากใจหมดแล้วด้วยอำนาจของปัญญา หรือ
มหาสติมหาปัญญาญาณ จากนั้นขาดสะบั้นหมดแล้วไม่มีทุกข์ตัวใดที่จะมาผ่านหัวใจ
ของพระอรหันต์ได้เลย

ตั้งแต่วันกิเลสขาดสะบั้นลงไปแล้ว ทุกข์ทั้งหลายเท่าเม็ดหินเม็ดทรายจะไม่มี
อะไรมาผ่านเลยตลอดอนันตกาล ท่านเรียกว่านิพพาน พอทุกอย่าง ที่มีทุกข์มากทุกข์
น้อยคือกิเลสทั้งนั้นเป็นผู้สร้างขึ้นมา เมื่อกิเลสสิ้นไปจากใจแล้วจะไม่มีอะไรสร้างขึ้นมา
มีแต่บรมสุขครองอยู่ในหัวใจ และไม่มีกาลสถานที่เวล่ำเวลาด้วย จิตเมื่อเข้าถึงขั้นเมือง
พอคือบริสุทธิ์เต็มที่แล้ว ไม่มีกาลสถานที่เวล่ำเวลา ท่านจึงเรียกว่านิพพานเที่ยง เที่ยงที่
จิตไม่ได้เที่ยงที่ไหน เที่ยงที่จิต วอกแวกคลอนแคลนที่สุดก็คือจิต เพราะกิเลสพา
วอกแวกคลอนแคลน เมื่อธรรมตีแตกหมดแล้ว ธรรมไม่วอกแวกคลอนแคลน อยู่
สบายตลอดอนันตกาล เรียกว่านิพพานเที่ยง อยู่กับผู้ปฏิบัติเรานี่ละ

สำคัญที่สุดคือผู้ปฏิบัติเรา ให้ถื่องานของพระเป็นสำคัญ งานของพระคือการ
บำเพ็ญ เติบงกรรม นั่งสมาธิภาวนา นี่คืองานของพระโดยแท้ตั้งครั้งพุทธกาลท่านสอน
งานเหล่านั้นงานฟุ้งเพื่อเห่อเหิม การก่อการสร้างยุ่งนั่นยุ่งนี่กวนบ้านกวนเมือง เลยเป็น
ศาสนามกวนบ้านกวนเมือง ไปที่ไหนเขาไม่อยากพบหน้า ไปที่ไหน อาตมากำลังสร้าง
ศาลาณะโยม อาตมากำลังสร้างโบสถ์ กำลังสร้างวิหาร ไปที่ไหนเขาก็ไม่ยอมฟังไม่
อยากพบอยากเห็น คำว่า **ปญฺญกฺเขตฺตํ โลกสฺส** พระสงฆ์เป็นเนื้อนาบุญนั้น กลับกลายเป็นว่า
พระสงฆ์คือปอบกินตับของชาวบ้านก็ไม่ผิด

เราอย่าปฏิบัติตัวเป็นปอบกินตับชาวบ้าน อยู่ไปกินไปบิณฑบาตมาเท่าไรมีเท่าไร
ฉันทไปตามเกิดตามมี แล้วหน้าที่การงานของเราคือเดินจงกรมนั่งสมาธิภาวนาเพื่อมรรค
ผลนิพพาน สมกับเพศของเราที่ตั้งหน้าตั้งตามาเพื่อความสลัดปิดทุกข์ออกจากใจ ให้
ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติ นี่คืองานของพระโดยแท้ งานเหล่านั้นมันงานกิเลสเสริม งานกิเลส
ตีตลาดต่างหาก ไปที่ไหนมีแต่กิเลสตีตลาด ในวัดในวาทีคือส้วมคือถ่านของกิเลสจะ
เป็นอะไรที่ไหนไป สร้างวัดสร้างวาแทนที่จะเป็นที่สถิตอยู่ของธรรม กลับเป็นที่อยู่ของ
กิเลส คลังกิเลสเต็มวัดเต็มวา

ไปที่ไหน โอ๊ย หรุหฺรพฺฟูฟาส่งามตา ๆ มันงามตาก็เลยนั้นซีไม่ได้งามตาธรรม
นั่นละคือส้วมคือถ่านของกิเลสที่อยู่ในวัดในวาของเรา หรุหฺรพฺฟูฟาส่ง่าผ่าเผย เป็นที่

เกรงขาม วัดไหนที่มีกุฏิใหญ่ ๆ มีศาลากว้าง ๆ สูง ๆ แล้วมีโบสถ์หลังใหญ่ ๆ อยู่ วัดนี้เจริญนะ ๆ เจริญบ๊ออะไรมีแต่อิฐแต่ปูนแต่หินแต่ทราย มันเสกมาหาอะไรประสาอิฐธรรมเจริญเป็นยังงี้ดูบ้างซิ หักจิตเจ้าของเข้ามาดูธรรมเจริญอยู่ที่ไหนแน่ พระพุทธเจ้าเจริญที่ไหน พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่านเจริญที่ไหน ท่านเจริญด้วยอิฐด้วยปูนด้วยหินด้วยทราย ด้วยกุฏิหุรหุราฟูฟ่าหรือหรือท่านเจริญด้วยศีล สมาธิ ปัญญา วิชา วิมุตติหลุดพ้น ธรรมอันเลิศเลอท่านเจริญอย่างนั้น

พวกเรามันเอากิเลสเข้าไปเจริญแข่งพระพุทธเจ้านะซิ ไปที่ไหนจึงยุ่งไปหมด พอเจอกันแล้ว เป็นยังงี้สร้างโบสถ์ถึงไหนแล้ว สร้างศาลาถึงไหนแล้ว พวกบักก่อสร้างพวกกรรมฐานเรานี้ตัวสำคัญไม่ว่าใครละ ว่ากรรมฐานวงพ่อแม่ครูจารย์มันนี่แหละ นี่หลงตาบ๊วเป็นพีบีเอ็มต้องว่าลูกว่าหลานเสียบ้างซิ ว่าลูกว่าหลานไม่ได้จะไปสอนใครสอนคนอื่นเตี้ยเขาเอาไม้ไล่ตีโตดลงธรรมาสันไม้ทัน นี่สอนพระลูกพระหลานดีได้ทั้งนั้นแหละ มีแต่พระลูกพระหลาน สอนให้รู้เนื้อรู้ตัวปฏิบัติตัวเองให้ได้ทรงมรรคทรงผลสมชื่อสมนามเราว่า บวชมาในศาสนาเพื่อมรรคเพื่อผล ให้เห็นธรรมของพระพุทธเจ้า

มรรคผลนิพพานไม่นอกเหนือไปจากคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า สวากขาตธรรมตรัสไว้ชอบแล้ว ชอบเพื่อเข้าสู่มรรคสู่ผลเพื่อนิพพานนั่นเองจะชอบที่ไหน ให้ปฏิบัติตามนั้นแล้วเราจะไม่เสียทำเสียที่ในเพศของเรา หน้าที่การงานของเราถูกต้องแล้วมรรคผลนิพพานเราจะเป็นผู้ทรงโดยไม่ต้องสงสัย พระพุทธเจ้าสอนไว้เพื่อให้ผู้ปฏิบัติได้เข้าทรงมรรคผลนิพพานอย่างนี้เอง ไม่ได้สอนแหวกลงนรกที่ไหน

แต่พวกเรามันอยากแหวกเองนี่นะ อยากแหวกตั้งแต่นรกที่พระพุทธเจ้าไม่สอนนั่นละ ดีไว้เท่าไร ขานี้หักขานี้ยังบินไปอีก ดีไว้ไม่ให้ลงนรกมันยังบินไปอีก ขาหักแขนหักก็ไม่ถอยบินลงนรกนะ ถ้าลากขึ้นสวรรค์ วันนี้เหนื่อยเดินจงกรมไม่ไหวแล้ว นั่งภาวนาหน้อยวันนี้ก็เหนื่อย พักสักหน้อยนอนสักหน้อย นั่นเห็นไหมกิเลสหลอกมันลากลงเสื่อลงหมอนเร็วที่สุดนะ ลิงร้อยตัวสู้ไม่ได้ สู้พระโตดลงเสื่อลงหมอนไม่ได้เร็วที่สุด ถ้าลากขึ้นภาวนาไม่สนใจ พวกนี้พวกลิงสู้ไม่ได้ พวกนี้เข้าใจนะการปฏิบัติศีลธรรมต้องเป็นอย่างนั้น

วันนี้ขึ้นมาก็พูดเลย ยก มยฺ ภนฺเต ขึ้นเป็นต้นเหตุ พวกบักทั้งหลายบ้า มยฺ ภนฺเต ไปที่ไหนมีแต่บ้า มยฺ ภนฺเต ศีลไม่ได้สนใจ รับไปแล้วก็เป็นสุญฺไปหมด ทั้งบ้านทั้งเมืองมีแต่สุญฺเต็มบ้านเต็มเมือง ศีลไม่มี แล้วเรียกเรื่อยขอเรื่อย หามาแล้วทิ้งลงเป็นสุญฺไปหมดเลย วันนี้เทศน์เพียงเท่านี้ละ รู้สึกเหนื่อย วันนี้เสลดติดคอ พูดออกมาเวลาพักนอนอยู่มีมันสะตุง ๆ เสลดติดคอวันนี้ แผลกอยู่ นึกว่าจะพูดอะไรไม่ได้วันนี้ ทำให้วิตกเหมือนกัน โรคเสลดติดคอนี้อาจจะเป็นโรคตัดทอนวัยของเรา วัยนี้ก็เรียกว่าแก่

แล้วแต่ยังควรจะเป็นไปได้อีกพอสมควร ถ้ามีโรคอันนี้เข้ามาแทรกแล้วทำให้วิตก มันอาจจะเป็นโรคตัดทอนวัยนี้ จะไม่ให้ไปตามวัย ให้เป็นไปตามมันก็ได้ ทำให้วิตกเหมือนกัน

วันนี้มาจากกุสุมาลย์ก็เข้าไปนอนภาวนา มันสะดุ้งเรื่อย เสมหะปิดคอ ๆ ทำให้วิตก วันนี้จะพูดอะไรได้หรือ เลยวิตกเจ้าของถึงการพูดเทศนาว่าการให้พี่น้องทั้งหลายได้ฟังวันนี้ แต่เวลาพูดแล้วก็พอพูดได้พอสมควร ทั้ง ๆ ที่เสลดก็มีเต็มอยู่ในคอเวลานี้

ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ตั้งอกตั้งใจนะ วันนี้เราทั้งหลายได้ระลึกถึงบุญถึงคุณครูบาอาจารย์ หลวงปู่มั่น หลวงปู่เสาร์ นี่เป็นรากฐานอันสำคัญของพระกรรมฐานเรา ที่ได้เด่นอยู่ในเมืองไทยของเรานี้ออกจากทั้งสองพระองค์นี้ละ สายกรรมฐาน สายหลวงปู่มั่น หลวงปู่เสาร์ เป็นคติตัวอย่างอันดีเยี่ยมคือหลวงปู่มั่นของเรา ไม่มีอะไรลาดเคลื่อนในปฏิบัติปฏิบัติ เป็นที่ยอดเยี่ยมว่าจั้นเลย ลูกศิษย์ลูกหาที่ไปอบรมจากท่านทรงมรรคทรงผลมาจำนวนมาก เป็นเพชรน้ำหนึ่ง ๆ มิใช่น้อยนะลูกศิษย์ของหลวงปู่มั่น เพชรน้ำหนึ่งต้องหมายถึงพระอรหันต์เลยละ สำเร็จถึงขั้นอรหันต์ ๆ จากหลวงปู่มั่น มีจำนวนน้อยเมื่อไรที่ปรากฏชื่อลือนามในที่ต่าง ๆ แต่ท่านไม่ได้ประกาศตนว่าท่านเป็นพระอรหันต์เฉย ๆ แต่เป็นอรหันต์ในหลักธรรมชาติ

กิเลสสิ้นซากไปแล้วคือพระอรหันต์ เป็นเพชรน้ำหนึ่ง ๆ มีมากนะลูกศิษย์ของหลวงปู่มั่นเรา นั่นละท่านเด่นขนาดไหนพิจารณาซิ เราเป็นลูกศิษย์ของท่านก็แอบเกาะชายจีวรท่านด้วยการปฏิบัติตัวให้ดิบให้ดี ฝ่าฝืนความชั่วช้าลามกความติดความดันไปตามกิเลส ให้ฝืนมันบ้างจึงเรียกว่ารบกันกับกิเลส อะไรก็จะวิ่งไปตาม ๆ ให้มันร้อยจมูกวิ่งไปจมูกขาด ๆ ยั้งยั้งให้มันอีก มันร้อยหูขาดอีก ยั้งยั้งคอให้มันอีก มันมัดคอลากไปอีก คอขาด ยั้งยั้งแขนให้มันอีก แขนนี้ยังมี แขนขวาขาดไปแล้ว เอ้าแขนซ้ายยังมี ยั้งยั้งให้กิเลสลากไปคอขาด ๆ จากนั้นยังเหลือแต่ขา ขาซ้ายยังมี เอ้าลากขาไปอีก ขาขวายังมีลากขาไปอีก สุดท้ายยังเหลือแต่ตัวเป็นซุงตั้งท่อน หมดหวัง วิ่งตามกิเลสนั้น ให้ปฏิบัติตัวให้ดี

ต่อสู้กันบ้างซิ เราอยากเป็นคนดีต้องได้ต่อสู้กับความชั่วคือกิเลส กิเลสไม่ยอมให้ใครทำความดี เราจะทำความดีอะไรก็ตาม ขอให้พี่น้องทั้งหลายดูหัวใจเจ้าของก็แล้วกัน เวลาจะสร้างคุณงามความดีไม่ว่าส่วนหยาบ ส่วนกลาง ส่วนละเอียด กิเลสจะเข้าขวางทันที ๆ ไม่อยากให้สร้าง ไม่พอใจสร้าง ถ้าเป็นเรื่องของกิเลสวันยังค่ำ ตายไปแล้วก็ยังไม่เข็ดหลาบนะ นี่ละกิเลสมันหลอกสัตว์โลก เพราะมันมียาเคลือบน้ำตาลไว้หนาแน่นทุกแห่งทุกมุมของกิเลสที่มันหลอกสัตว์โลก ไม่งั้นสัตว์โลกไม่ติด ต้องเคลือบน้ำตาล

เอาไว้สัตว์โลกจึงติดกันงอมแงม ๆ ทั่วโลกธาตุติดยาเคลือบน้ำตาลของกิเลสมันครอบเอาไว้ ๆ เธออย่าให้ติดเกินไป ให้เคลือบธรรมบ้างซิ ตั้งใจปฏิบัติตัวให้ดี

แล้วเรื่องตายแล้วเกิดหรือตายแล้วสูญ ท่านทั้งหลายเคยตายเคยเกิดมากี่กัปก็กลับไปแล้วในซากแต่ละคน ๆ นี้ คนนี้ตายเก็บไว้ ๆ ตายในภพใดชาติใดก็ตาม กำเนิดใดก็ตาม ร่างนั้นอย่าให้สูญหายไปไหน ไม่ให้พังไม่ให้ถูกทำลาย เพียงคนเดียวนี้ประเทศไทยเราไม่มีที่วางนะ ศพของเราเพียงคนเดียว ๆ มากไหม มันตายมากี่กัปก็กลับไปแล้ว จิตดวงนี้ เรายังว่ามันตายแล้วสูญอยู่หรือ มันจะพาไปตายอีกนะ ถ้าลงว่าตายแล้วสูญเอาอีก มันจะเพิ่มเข้าไปอีกตายแล้วสูญนะ มันจะพาให้เกิดอีกนะ ถ้าว่าตายแล้วเกิดเชื่อเมื่อเชื่อแล้วก็มีอนาคตมีอดีต อดีตเป็นมาไม่ดียังไง อนาคตจะต้องทำตัวของเราให้เป็นคนดีให้หลุดพ้นจากสิ่งเหล่านี้ นี่มีทางดีอย่างนี้ ให้พากันตั้งอกตั้งใจ

วันนี้แสดงธรรมมากไปก็รู้สึกเหน็ดเหนื่อย เสมหะค่อยตันคอ การแสดงธรรมก็ไม่สมควรแก่เวลา แต่ธาตุชั้นนี้ไม่อำนวยวันนี้ รู้สึกเหนื่อย ๆ จึงของความสวัสดีจึงมีแก่พี่น้องทั้งหลายโดยทั่วกัน แล้วการปฏิบัติตัวของเรานี้อย่าลืมนะ ไปที่ไหนอย่าลืมพุทฺโธ ๆ เวลาจะหลับจะนอนนั้นสำคัญมาก บีบกันตรงนั้นนะ กิเลสลากเราไปตั้งแต่ตื่นนอนจนยันค่ำ มันไม่ให้มีเวลาว่างเลย มันไม่ได้บอกว่าเป็นกิเลสเอาไปทำงานนานแล้ว ควรจะแบ่งให้ธรรมบ้าง กิเลสไม่ยอมนะ เวลาเราจะมาแบ่งให้ธรรมบ้าง เข้าห้องพระหาวหวอด ๆ มันจะตายแล้ว เข้าห้องพระ อิติปิโส ภควา เอั๊ น่ะหลับไปด้วย เป็นอย่างนั้นนะกิเลสกล่อมเข้า ๆ

เวลาเราจะสร้างความดีมันขวางตลอดเวลา จะทำบุญให้ทานเหมือนกัน จะให้ทานมากน้อยนี้กิเลสต้องขวาง ๆ จะไปวัดไปวาเพื่อศีลเพื่อธรรมกิเลสขวางไม่ให้ไปนะ ถ้าเข้าโรงลิเกละครที่รื่นเริงบันเทิงเป็นบ้าไม่มีวันมีคืน เข้าไปเลย ยกไปหมดครอบครัวเลย หมามีในบ้านจะเอาไปก็เอาไปด้วยกันได้ แต่หมามันจะกัดเอาละซี่ มันไม่เป็นบ้าเหมือนคนดูลิเกละคร หมามันไม่ดูลิเกละครมันดีกว่าคน ให้ระวังหมาบ้างนะที่เลี้ยงไว้ในบ้าน อย่าว่าเขาเป็นสัตว์ต่ำ ๆ ไม่ได้นะ เขาสูงกว่าเราเขาไม่เป็นบ้าเหมือนเรา นั้นละตรงที่เขาสูงเขาสูงตรงนั้น การแสดงธรรมก็เห็นว่าสมควรแก่เวลา ขอความสวัสดีจงมีแก่บรรดาพี่น้องทั้งหลายโดยทั่วกันเทอญ